

vizitka

Stomatološka poliklinika Blašković

Kada govorimo o obiteljskom poduzetništvu, obično stvaramo predodžbu o kakvom zanatu koji je postao obiteljski biznis ili o poslu koji generacijama prelazi s koljena na koljeno. Ovoga puta predstavljamo tri četvrtine riječke obitelji Blašković; svi su stomatolozi (osim tate Silvana koji je ekonomist) i rade u vlastitoj poliklinici na riječkom Trsatu.

Počelo je s dr. Višnjom Blašković-Šubat, koja je po završetku studija dugo godina radila na Katedri za dentalnu patologiju i stomatološku protetiku stomatološkog studija Medicinskog fakulteta u Rijeci. U 1993. godini obranila je magistarski rad, a doktor znanosti iz područja stomatologije postala 1996. godine, nakon čega ubrzo stječe zvanje docenta.

- Od osamdesetih, kad sam počela kao asistent na Katedri za dentalnu patologiju, bila sam kao mlad stomatolog općinjena znanosti. Radila sam sa studentima, išla po kongresima, a znanost vam je kao virusna infekcija, jednom kad se zarazite, to vas opsjeda - kaže dr. Višnja Blašković. - I dobro, rezultat toga je bio da sam magistrirala, pa onda i doktorirala. Paralelno sam objavljivala znanstvene radove, tako da sam ubrzo i došla do

docenture. I u jednom trenutku, kad je krenula privatizacija, svi moji kolege su otišli u privatnike, no ja još nisam mogla jer nisam imala prostor a bedasto mi se činilo iznajmljivati ga. Kad smo adaptirali etažu na Trsatu, donijeli smo odluku da i ja započnem s privatnom praksom. Ali, prvenstveno sam zbog djece otišla u privatnike; kći Ivona je bila na sredini studija, a sin Marko se tek bio upisao, pa je to bio dodatni razlog da ta želja sazre.

Stomatologija se strahovito razvila

Višnja Blašković tvrdi da svoju djecu nije nagovarala da pođu njenim stopama.

- Nitko nam ne vjeruje, svi misle da smo ih natjerali na stomatologiju. Imamo čistu savjest, budući da sam znala da nikakvo nagovaranje, pogotovo kod Ivone, neće funkcionirati. Kako se to desilo da oboje završe na stomatologiji, ja ni sama ne znam. Vjerojatno su na medicini donijeli odluku, znali su da ih posao čeka.

Marko Blašković diplomirao je na Stomatološkom fakultetu u Rijeci 2004. godine, i odmah upisao poslijediplomski studij u Zagrebu. Njegova sestra, Ivona Blašković, završila je Stomatološki fakultet 2002. godine, položila državni ispit i već s 1. lipnja te godine

započela raditi u obiteljskoj ordinaciji.

- Nitko me nije nagovarao da upišem stomatologiju - kaže Marko Blašković. - Možda sam podsvjesno ipak znao. Gledao sam, naime, s kojim je entuzijazmom, strasti i predanošću radila mama. I mislim da me taj dio povukao i nagnao na odluku. Vidio sam da ona posao ne doživljava kao zanat. Svidjela mi se ta njena preciznost i pedantnost. Pored svega toga postoji i praktična strana, jer danas kad se nije lako zaposliti, bolje je imati nekoga tko će te naučiti poslu i u početku voditi kroz taj posao. I to je velika prednost.

Dr. Višnja Blašković, koja je u ovom poslu tridesetak godina, kaže da se stomatologija u tom razdoblju strahovito promijenila i razvila.

- Početkom osamdesetih našla sam se u Zagrebu na jednom sedmodnevnom tečaju za edukaciju stomatologa, i premda su prošle samo tri godine otkako sam završila fakultet, došla sam kući sva u panici - bila sam sigurna da vladam aktualnim teoretskim saznanjima, međutim, tu sam vidjela koliko su se stvari promijenile u svega tri godine. Od tada sam stalno u

Obitelj

Ivona i Marko Blašković: U medicini ne postoji takva ekspanzija kao što se to događa sa stomatologijom

*Priča o neobičnom obiteljskom
poduzetništvu: tri stomatologa
- majka, sin i kći - u tri
ambulante Stomatološke
poliklinike Blašković na Trsatu*

*Dr. Višnja Blašković-
Šubat: Pacijent danas
traži veći komfor i
ima veća estetska
očekivanja*

posvećena stomatologiji

strahu da nemam neku aktualnu informaciju, odnosno imam potrebu da se informiram o svim novostima u stomatologiji. U osamdesetima, sjećam se, dešavale su se promjene, ali puno manjim intenzitetom nego što se dešavaju zadnjih deset godina. Dostupnost interneta i mogućnost da se lako dođe do informacije je doprinijela da nismo više puno u zaostatku za zapadnom Europom i Amerikom.

Implantologija – hrvatski boom

Marko: Moja majka i ja smo u istoj struci sasvim različito pisali znanstvene radove. Kad bi izašla neka stručna knjiga, ona bi imala popis referentnih radova, i onda pisala u Australiju, Englesku, Ameriku da joj pošalju taj rad. No, svaka knjiga kad izađe već je zastarjela. Danas se stvari dosta mijenjaju. Reference možeš dobiti i putem interneta, a sva stručna literatura koja je prije bila u papirnatom obliku, danas je u digitalnom. Možda ti je ranije netko mogao i sakriti informaciju ili ti prodavati prazne priče, a

danas je to puno teže.

* Što se revolucionarno dogodilo u stomatologiji u zadnjih 10-15 godina?

- To je svakako implantologija. Još u devedesetim godinama vladalo je mišljenje da implantat ne može opstati u zubima, jer je zub s kosti povezan preko ligamenta, a veza implantata i kosti ide bez ligamenta. Teoretiziralo se u smislu da implantologija nema budućnosti, da neće opstati, no međutim ubrzo je praksa pokazala da implantati imaju veliku budućnost.

Marko: Rast tržišta implantologije je godišnje deset do dvadeset posto! Ne znam da li uopće u stomatologiji ili medicini postoji takva ekspanzija kao što se to događa s implantologijom. U zadnjih pet godina u Hrvatskoj je implantologija napravila veliki boom, i ujedno doprinijela boljem općem znanju stomatologa - jer da bi se to radilo trebaju i znanja iz kirurgije, protetike i parodontologije, i to je utjecalo

na stomatologe da prošire svoje znanje.

* Jesu li se i pacijenti promijenili? Koliko pazimo na izgled svojih zubi?

- Sigurno je da su se i pacijenti promijenili. Nitko više nije sretan kad mu predložite protezu. Onaj tko si može priuštiti nešto bolje svakako traži neko kvalitetnije rješenje. O estetici da ne govorimo. Danas puno radimo izbjeljivanje zuba, razne estetske zahvate... Pacijent danas traži veći komfor i ima veća estetska očekivanja.

Marko: Prije devedesetih godina, 90 posto stomatologije je bila fondovska. Sad je logično i s potpunim pravom pacijent kad plaća ima pravo zahtijevati maksimum za svoje novce. On želi da se napravi najbolje, da ga ništa ne boli i da se ugodno osjeća.

- Kad sam ja počela raditi - sjeća se Višnja Blašković - mi smo sve popravke radili bez anestezije. Kad bi netko tražio anesteziju mislila sam da nešto s tim čovjekom nije

u redu. A danas je došlo takvo vrijeme da sve zahvate radimo uz anesteziju. I ako se desi da netko ne voli taj osjećaj utrnulosti, ili iz ne znam kojih razloga ne želi anesteziju, ja danas takvog čovjeka doživljavam čudno. Eto kako se vremena mijenjaju u stomatologiji.

* U kojem smjeru će ići stomatologija?

- U zadnje vrijeme se puno počelo govoriti o regeneraciji tkiva - kaže Marko Blašković. - Danas postoje tehnike s dokazanom učinkovitošću regeneracije kosti. Kod ljudi kojima fali kosti za postavljanje implantata postoje tehnike kojima se dio kosti može nadoknaditi. Kod parodontne bolesti može se nadoknaditi dio parodonta koji fali. Pretpostavljamo da će u budućnosti ići i u smjeru regeneracije samog zuba. Sad se već razmišlja o uzgoju zubnih zametaka, kao alternativnom rješenju za implantologiju. ■